

ELSZORUL A SZÍVÜNK

Pecznyík Pál

Elszorul a szívünk, a sok – miért – végett. Atyánk mért bocsát ránk próbát, betegséget.
Miért vált örömet, mély bánatra, gyászra. Miért hullat könnyet, sok özvegy, sok árva.

Ó miért nem enged, kedvünk szerint menni. Kevés örömünk is, el akarja venni?
Panaszolja kérjük, mért szomorít minket, jól ismeri, látja, hullámzó hitünket.

Pedig Atyánk szíve, sok jóval eláraszt. Földi mértékre, mennyben kapunk választ.
Atyánk tanít minket, türelmesen várni, hívó szent szavára, előtte megállni!

Majd örömmel halljuk, sok – miért – azért volt, hogy lelki ruhánkat, ne rútítsa bűn-folt.
Javunkra próbálja, földön életünket, hófehér ruhában, láthasson bennünket!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2008. XI. 10.

Dallam: /Irgalmaz
Úr Isten immáron énnékem…/ 77-es ének, vagy 150-es Halleluja.

Forrás: www.keresztenydalok.hu